

Beszélgetés Fenyvesi Zoltánnal, a Thuri György Gimnázium Bardócz Endre-nívódíjjal kitüntetett igazgatójával

Életem egyik legjobb döntését hoztam meg, amikor ide jöttem

A közelmúltban Bardócz Endre-nívódíjjal kitüntetett igazgató most kezdte második ciklusát a várpalotai gimnázium élén. *Fenyvesi Zoltánnal* beszélgettünk többek között az elmúlt öt év stratégiáiról, szakmai életútjáról, elköteleződéséről és természetesen családjáról és terveiről is.

– Nem tagadom, alaposan meglepődtem a díj kapcsán, hiszen csak öt éve dolgozom Várpalotán. Úgy érzem, hogy ez idő alatt sikerült stabilizálni az iskola helyzetét, hiszen új szakokat is sikerült indítanunk, illetve a tanulólétszám is növekedett. Sikerült stabil pályára állítani az intézményt, hiszen egy humán- és egy természettudományi tagozattal bővült az elmúlt három évben az iskola képzési palettája – kezdte a beszélgetést Fenyvesi Zoltán, aki szerint a két tagozat létjogosultsága nem kérdés, hiszen a térségben nincsenek ilyen szakok az intézmények képzési palettáján.

– Most már a színvonal emelésével is foglalkozhatunk, ami azt gondolom, hogy egy kisvárosi intézmény számára létszükséglet – tette hozzá a kitüntetett.

– Amikor ideérkeztem Várpalotára, azt tapasztaltam, hogy mindenki kötődik valamilyen úton-módon a Thuri gimnáziumhoz. Akkor már éreztem azt, hogy erre kell építenünk a jövőben, hiszen egy lokálpatrióta városban vagyunk, ahol mindenkinek fontos ez az intézmény. A pályaválasztási tevékenységünket is ennek megfelelően alakítottuk át – mondta el a pedagógus, aki vallja, már megérkezése pillanatában megérezte, milyen metodust kell követnie. A legfontosabb feladatok egyikének érezte a vezető, hogy a helyi és a szomszédos települések iskoláiból toborozzanak diákokat.

– Ez is bevált, hiszen jelen pillanatban a tanulóink 70 százaléka várpalotai vagy közvetlenül valamelyik szomszédos településről érkezik. Ők bejárók és a tanítást követően maximum fél

órán belül az otthonukban tartózkodhatnak. Ez biztosítja az iskola jövőjét – hangsúlyozta az intézményvezető, aki úgy véli, hogy a két megveszék helyi jelenti a Thuri György Gimnázium számára a legnagyobb konkurenciát, hiszen azok is 20–25 percen belül elérhetőek. – Az elvem, hogy a legjobbak, a kiemelkedően tehetséges diákok igazán menjenek el a Tópartiba, a Vetésibe és a Lovassyba, hiszen ott a helyük. Ám ők kevesen vannak. Jóval kevesebben, mint amennyire sokan gondolnak. Ez bizonyítja azt, hogy már szeptemberben előfordul, hogy visszaveszünk diákokat. Most idén is 31 és 32 fős osztályokkal indulunk, s októberre mind a két osztályunk 34 főt számlál – tudtuk meg a Bardócz Endre-nívódíjas intézményvezetőtől, aki szerint céljuk eléréséhez fontos volt, hogy a város önkormányzata is minden tekintetben mellettük állt, s támogatta elképzeléseiket.

Természetesen az intézményvezetőt kérdeztük az iskolából kikerült diákok visszajelzéseiről, továbbtanulási mutatóiról is.

– A nyelvi előkészítő tagozatra mindig olyan diákok érkeznek hozzánk, akinek egyértelmű céljuk, hogy főiskolára, egyetemre menjenek tovább és diplomát szerezzenek. Ezen tanulók nyolcvan százaléka egyenes úton be is jut valamelyik elismert felsőoktatási intézménybe. A másik tagozaton már más a kép. Ott is vannak kiváló tanulók, akiknek szintén nem jelent problémát a továbbtanulás, viszont akadnak olyanok is, akik a későbbiek során valamilyen felsőfokú szakképzésben szeretnének részt venni, ahol az érettségi után megtalálják valamelyik szakmá-

ban a számításukat – mondta el Fenyvesi Zoltán, akit arról is kérdeztünk, hogy mikor és miért választotta a pedagógusi hivatást.

– A jelenlegi rendszer szerint tizenegyedik osztályos voltam, amikor a tanári pálya iránti elköteleződésem erősödni kezdett. Elsősorban a volt osztályfőnököm és a történelemtanárom inspirálására jutottam arra az elhatározásra, hogy pedagógus leszek. Ma is örülök, hogy így döntöttem. Nem is tudnám elképzelni magam a tanítás nélkül, még így sem, hogy nagyon sok olyan tevékenységem van, ami azon kívül esik – nyilatkozta a kitüntetett, akinek a szakok kiválasztásában egyértelműen a családi kötődések játszottak szerepet.

– Azért választottam a német–történelem szakot, mert édesapám nagy kedvelője volt a történelemnek és sváb családból származom. Abban az időben ez egy óriási lehetőség volt, hogy a németet továbbbírassuk, amelyet nem idegen, hanem nemzetiségi nyelvként tanultam – árulta el az igazgató, aki pályafutását Ajkán kezdte. Először általános, később pedig már egy középiskolában tevékenykedett.

– Ebben a középiskolában töltöttem több mint huszonhárom évet, ahol a tanárként kezdtem, de voltam igazgatóhelyettes és igazgató is. A vezetői tapasztalatomat ott szereztem meg. Kiváló elődeim voltak az iskola élén, akikről nagyon sokat tanultam. Az intézmény életében azonban 2010-ben változások álltak be, amelyekkel nem tudtam azonosulni.

– Az új fenntartó az iskolát összevonta és átadta egy nem történelmi egyház tulajdonába. Akkor éreztem úgy, hogy nekem el kell onnan jönnöm. Szerencsére megvolt a kapcsolatom Várpalota irányába. Véleményem szerint életem egyik legjobb döntését hoztam meg azzal, hogy idejöttem. Eleinte ugyan problémát okozott a negyvenöt perces út, de rájöttem, hogy sok-

kal jobb ennyit utazni egy olyan iskolába, ahova szívesen jön az ember, ahol szívesen fogadják és szeretik, mint egy olyan intézménybe, ahova nem szívesen megy be és alig várja, hogy vége legyen a tanításnak, még akkor is, ha csak tíz percre van a lakhelyétől – vallja Fenyvesi Zoltán.

Az igazgató egyébként családjában az első, aki a pedagógusi hivatást választotta. Azóta ez már változott, hiszen felesége, húga és sógora is tanít. Két fia is született az igazgatónak, akik már kirepültek a családi fészkekből.

– Gyermkeink nagyok, huszonöt, illetve huszonhét évesek. A feleségemmel örülünk annak, hogy Magyarországon találták meg számításukat, még akkor is, ha Budapesten élnek. Azt gondolom, hogy a mai világban ez nem távolság, a vasárnapi ebédet is gyakran együtt tudjuk fogyasztani. Egyik fiunk sem pedagógus, informatikusként, illetve közgazdászként dolgoznak – mesélte büszkén a kitüntetett, akit zárásként a terveiről és hobbjáról is kérdeztünk.

– Augusztus elsejével újra kineveztek a Thuri György Gimnázium igazgatójának. Ez nyilvánvalóan meghatározza az elkövetkezendő éveimet is. Nagyon jól érzem magam és szeretném, ha továbbra is bíznának bennem a kollégáim, a szülők és a tanulók. Ezen túl vannak egyéb társadalmi megbízatásaim, amiket szintén nagyon szívesen végzek, hiszen a Veszprém Megyei Közgyűlés alelnöke vagyok. Örülök annak, ha másokon tudok segíteni, s előre tudom mozdítani a települések fejlődését. Ami a szabadidős tevékenységeket illeti, nagyon szeretek olvasni. Évek óta általában szakmai könyveket forgatok, csak nyáron jut időm arra, hogy egy-egy regényt is elolvassak. Ezen túl pedig van egy kis telkünk a Balatonon, annak a gondozása számomra a legjobb szabadidős elfoglaltság. Szeretem a sportot is. Régebben a labdarúgás volt a kedvencem, ameddig én magam is űztem, mára pedig a kézilabda az, ami nagyon le tud kötni – zárta a beszélgetést a gimnázium igazgatója.